

В прозорім дзеркалі затоки
зелені щуки, як тички;
і не мілка і не глибока
отут місцина...
А ярки,
немов стежки, ведуть до броду,
де таволожник —
оддалік,
лякають щук, колотять воду —
не день, не два, не рік, не вік...
1968